

Burenbabbel

Mijn eerste interview als nieuwe burenbabbelaar (BB) is er meteen één met een andere BB. Jawel, een bekende bakker.

Bakker Luc (Myncke), zoals heel SDW hem kent, bergt zijn deegrol immers op en geeft de fakkel door aan zijn dochter Liselotte.

Begonnen op 16-jarige leeftijd in de bakkersstiel, acht Luc het moment rijp om op zijn 55ste te kunnen genieten van zijn "pensioen". Die term wil hij echter niet in de mond nemen want hij zal nog steeds samen met zijn Véronique (echtgenote) achter de schermen bijstand verlenen aan Liselotte voor een bepaalde periode. "Zij is nu wel de patron héli!" beklemtoont hij om alle twijfels weg te nemen.

Bevlogen vertelt Luc over de begintagen toen hij als jonkie werkte voor zijn eerste bakkersbaas Marcel Standaert. Deze laatste bracht hem in contact met **Bakker Moens**. Luc verzekert mij dat het fenomeen Bakker Moens bij vele oer-Westremnaars een serieuze bel zal doen rinkelen.

Maar dus eerst over die beginjaren. Het had niet veel gescheeld of er was geen sprake van een bakker Luc in SDW. Dit om twee redenen:

Primo: Luc was verloofd met een schone deerne uit het Pajottenland (tevens zus van zijn toekomstige schoonzus) die een opleiding als floriste-bloemsierkunstenares achter de rug had. Véronique dus, zijn even gekende wederhelft... Luc is echter een volharder en kon Véronique ervan overtuigen om in het bakkersverhaal mee te stappen. Gelukkig maar, bloemist Luc klinkt toch echt niet beter dan Bakker Luc.

Secundo: eens de keuze van stiel vastlag was er de vraag *en waar dan?* Toch niet SDW, een echte stad lonkte.... Oostende. Daar stond een bakkerij ter overname. Tenzelfdertijd zocht Bakkerij Moens een nieuwe jonge en gedreven bakker. Oostende bleek echter een fata morgana en hoewel Luc en Véronique voor de eerste geplande meeting

met Bakker Moens de weg naar de bakkerij niet vonden, lukte het de tweede maal en de rest is geschiedenis.

Luc werd als een (tweede) zoon voor Bakker Moens en diens echtgenote. Zowel Luc als Liselotte spreken nog steeds met veel warmte over de inmiddels overleden bakker en zijn vrouw. Deze laatste werd stevast Mama Magda genoemd ten huize Myncke. De kranige dame hielp zelfs soms nog 's nachts in het geniep mee in de bakkerij, terwijl deze al lang was overgedragen aan Luc.

Bakker Luc maakte snel faam in ons dorp met zijn brood, pistolets en ontbijtkoeken. Niet voor niets roemde onze **burgervader** al in 2021 in De Gentenaar zijn 'choco sesam suisse' als de beste koffiekoek van Gent.

Bakker Luc - Luc Fijngebak - Broodateljee Luc, wat is het nu vraag ik aan Luc en Liselotte. Luc had de vraag zien aankomen en unisono antwoorden beiden: "Back to our business. Fijngebak dekte de lading niet. We willen ons echt profileren met onze broden, pistolets en koffiekoeken. De echte (fijne) patisserie is minder ons ding."

Liselotte kan ons al meegeven dat ze er geen seconde aan twijfelt om de naam te wijzigen. Het is een echte kwaliteitsnaam geworden.

Dat Luc SDW een zeer warm toedraagt blijkt ook tijdens ons gesprek. Het amicale dorpsgevoel, de lokale handel en de nabijheid van Gent (hoewel hij zelf liever Sint-Denijs-Westrem als op zichzelf staand dorp had gezien en niet als onderdeel van de gigant Gent) zijn hierbij cruciaal. "Ondanks het feit dat we niet centraal gelegen zijn in het dorp, vindt men toch snel de weg naar ons."

Anekdoten genoeg over al die jaren heen zegt Luc, maar ik wil de privacy van onze klanten respecteren lacht hij de vraag weg. Toch ééntje: tijdens de covid-pandemie was er stevast een klant die met een stok (anderhalve meter weet u nog) de afstand met de andere klanten opnam. Het doet denken aan het gelijknamige televisieprogramma *De Anderhalve Meter Show* tijdens de lockdown.

En nu... werp ik Luc toe? Het gekende zwarte gat? Een monnellach verder klinkt het resoluut "Reizen, met de motor rijden en meer tijd voor mijn hobby als motorbegeleider" (nvdr. Luc toert o.a. mee als gelicentieerd begeleider voor grote groepen bij La Bella Vespa)... dus gewoon genieten van het leven. Na een korte bedenkelijke blik van Liselotte voegt hij er meteen aan toe "Het allerbelangrijkste ging ik vergeten: samen met Véronique genieten van onze drie kleinkinderen". Het derde kleinkind, tevens zijn petekind, kijkt lachend toe vanuit de maxi-cosy.

Liselotte is duidelijk fier op haar papa en mama en wil zeker meegeven dat er an sich niets aan de opgebouwde succesformule zal veranderen. "Ik krijg de kans om de familiezaak over te nemen. Van kindsbeen af hielp ik mee in de zaak. Ik ken dus het reilen en zeilen. Wel ben ik bezig om mij ook toe te leggen op zuurdesembrood. Met mensen omgaan zit in mijn bloed." Liselotte is immers leerkracht van opleiding en gaf les in het buitengewoon onderwijs.

We sluiten het interview af en gaan voor de foto naar de bakkerij zelf die op wandelafstand van zijn huis ligt. Als afsluiter toont hij mij trots zijn atelier *ateljee* en zijn netjes opgeborgen graan-dozen. "Alles wat wij aanbieden van broden is hierop gebaseerd". "Voor je gaat" roept hij mij toe "niet vergeten te vermelden dat we binnenkort onze eigen huisgemaakte chocolade en pralines gaan aanbieden". Bij deze ... Luc ... het bloed kruipt waar het niet gaan kan ...

Ad Multos Annos Luc en alle succes aan Liselotte en haar team.

jullie Burenbabbelaar,

Steve
Massagé

